

नलः

नलः

नलदं

तेन पुण्या नदी क्रिया ब्रह्महत्यापहारिणी ।
नर्मदाया जलं पीत्वा अर्धयत्ना वृषध्वजम् ।
दुर्गतिश्च न पर्यन्ति तस्य तीर्थप्रभावंतः ॥
एतत्तीर्थं समासाद्य यस्तु प्राणान् परित्यजेत् ।
सर्वपापविशुद्धात्मा व्रजते रुद्रमन्दिरम् ॥
जलप्रवेशं यः कुर्यात् तस्मिंस्तीर्थे नराधिप ! ।
हंसयुक्तेन यागेन रुद्रलोकं स गच्छति ॥
यावच्चन्द्रश्च सूर्यश्च हिमवांश्च महोदधिः ।
गङ्गादाः सरितो यावन्तावत् स्वर्गं महोयते ॥
अनश्नन्तु यः कुर्यात्तस्मिंस्तीर्थे नराधिप ! ।
गर्भवासे तु राजेक्ष्ण ! न पुनर्जायते नरः ॥”

इति मातङ्ग १६५ । १६६ अध्यायो ॥

या च पुरुकुत्तुचमार्या । तस्याः स्मरणे
विषनाशो भवति । यथा, “सकलपद्मपतयश्च
नर्मदायै वरं ददुः । यस्तेऽनुस्मरणसमवेतं नाम-
यहर्गं करिष्यति न तस्य सर्पविषं भविष्यतीति ।
अत्र च ।

“नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि ।
नमोऽस्तु नर्मदे तुभ्यं त्राहि मां विषसर्पतः ॥”

इति विष्णुपुराणे । ४ । ३ । ६—१० ॥

नल, ज बन्धे । इति नलशब्दस्य अतुपत्तौ भरतः ॥
(अर्-परं-सर्क-सेट्)

नलं, स्त्री, (नलतीति । नल + अच् ।) पद्मम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

नलः, पुं, (नल बन्धे + पचाद्यच् ।) ढङ्गविशेषः ।
तत्पर्यायः । धमनः २ पीटगजः ३ । इत्यमरः ।
२ । ४ । १६२ ॥ नालः ४ नङ्गः ५ कुचिरन्तः ६
कौचकः ७ दीर्घवंशः ८ मूत्रमध्यः ९ विभीषणः
१० छिद्राग्नः ११ ऋदुपत्रः १२ वंशपत्रः १३
ऋदुच्छदः १४ नाजवंशः १५ । अस्य गुणाः ।
शीतलम् । कषायलम् । मधुरलम् । रुचिकारि-
त्वम् । रक्तपित्तप्रशमनलम् । दीपनलम् । वीर्य-
वृद्धिदलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ तन्नामगुणाः ।

“नलः पीटगजः मूत्रमध्यश्च धमनस्तथा ।
नलस्तु मधुररक्तः कषायः कफरक्तजित् ॥
उष्णो हृद्भस्तिव्योर्निदाहपित्तविषसंहृत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

सूर्यवंशीयनिषधराजपुत्रः । यथा,—
“अतिथिस्तु कुशाञ्जने निषधस्तस्य चात्मजः ।
नलस्तु नैषधस्तस्मान्नभक्तस्मादजायत ॥”

वीरसेनराजपुत्रः । यथा, मातङ्ग १२ अध्याये ।
“नलो ह्यवेव विख्यातो वंशे कश्चनपञ्चमे ।
वीरसेनस्तत्तद्वैषधश्च नराधिपः ॥”

(तथा, हरिवंशे । १५१ ३४ ।

“नलो ह्यवेव विख्यातो पुराणे भरतर्षभ ! ।
वीरसेनात्मजश्चैव यस्मैष्वाकु कुलोद्बुधः ॥”

एतौ ह्यवेव सूर्यवंशीयौ) चन्द्रवंशीयनिषध-
राजपुत्रः । (अयम् दमयन्तीपतिः ।) यथा,

दमयन्तीं प्रति नलवाक्यम् ।

“सुधाशुवंशस्य करीरमेव मां

निशन्द किन्नासि फलेग्रहि यथा ॥”

इति नैषधः ॥

(यथा, मद्राभारते । ३ । ५३ । १ ।

“आसीन्नाजा नलो नाम वीरसेनसुतो वली ।
उपपन्नो गुणैरिष्टे रूपवानश्वकीविदः ॥”
अयं वीरसेनस्तु सूर्यवंशीयवीरसेनाङ्गिर एव-
त्यवगन्तयम् ॥ * ॥

आसीत् पुरा निषधाधिपतिश्चन्द्रवंशीयो नलो
नाम राजा । गच्छति काले स हि हंसमुखात्
विदर्भेश्वरभीमराजकन्यां दमयन्तीं विभुवनेक-
सुन्दरीमाकण्यं हंसमुखादेवावगतनलसौन्दर्यां
तन्मनस्कां दमयन्तीं स्वयंवरविधिना इन्द्रादि-
देवसन्निधावेव उपयेमे । अस्य इन्द्रसेननामा पुत्र
आसीत् । दमयन्तीपरिणयकासुकः कलिस्तु
दमयन्तीमलभमान एनं प्रति रुदः सञ्जातः ।

अथ कलिप्रविष्टशरीरोऽयं भ्रात्रा पुष्करेण सह
दूतक्रीडनात् सर्वस्वमहारथत् । ततः स राज्य-
प्युतो दमयन्त्या सह वनं गतवान् । कलिस्तु
अस्य दमयन्तीसहवाससुखसमसिद्धिः दमयन्त्या
सह एनं वियोजयितुमिषेय । अथ कदाचित्
कल्यादेशितचित्तोऽयं नलः सुभ्रां दमयन्तीं
निष्ठुरवत् परित्यज्य पलायाचक्रे । दमयन्ती तु
प्रबुध्य बहु विनय्य च पथिकयार्थवाहेन सह
मात्स्यवृद्धं गतवती । नानाविधक्रीडात्
श्रीर्षदेहा सा मात्स्यस्यापि अविज्ञाता तद्भवने
तस्मै । अथ दमयन्तीपिता भीमवृषतिर्दम-
यन्त्या अन्वेषयाम्य दूतान् नियोजयामास ।

दूतास्तु चिह्नविशेषेर्दमयन्तीं परिज्ञाय भीमाय
न्यवेदयन् । भीमस्तु तां खण्डमानयत् । नलस्तु
दमयन्तीं परित्यज्य गच्छन् दवागलमध्यगतं
कर्कोटकनागं विपद उज्जहार । कर्कोटकस्तु
नलस्य प्रत्युपकर्तुमिच्छन् शरीरस्थमस्य कलिं
दृष्ट्वा कलिमेव भृशं सन्नापयामास । नलस्तु
केवलं रूपान्तरमाप्तवान् । ततोऽसौ ऋतु-
पर्यन्तं राज्ञः सारथ्ये नियुक्त आसीत् । अथ
गच्छति काले दमयन्ती पितृगृहस्था नला-
न्वेषणाय ब्राह्मणान् संप्रेष्य कथञ्चित् ऋतुपर्य-
न्तं नलत्वेनावगम्य पुनः स्वयंवरमिषेय
ससारथिं ऋतुपर्यं पितृवैष्मिन् आनयामास ।
दमयन्ती तु पाकादिकौशलेनान्यजनावेदेन
ऋतुपर्यन्तं नलं विज्ञाय स्वसमीपमानया-
मास । अथ कलिपरित्यक्तं नलेन स्वसौन्दर्ये
यहति भैरवा सह मेलनं सञ्जातम् । भीम-
वृषतिस्तु एतत् सर्वसाकण्यंतिष्ठयसन्तोषम-
वाप्तवान् प्रेषयामास च तं बहुसभारोहेण
निषधदेशान् प्रति । ततोऽयं स्वदेशमागम्य
भ्रातरं पुष्करं पुनर्दूताय आहूय पराजित्य च
तं पुनर्लक्ष्मण्यो दमयन्त्या सह सुखमुवाच ।

एतद्विररविस्तु महाभारते वनपर्वणि
५३—७६ अध्यायेषु विशेषतो ब्रह्म्या ॥ * ॥
वाचरविशेषः । स तु ऋतुध्वजसुनिष्ठापात्
वाचररूपविषयकर्मण्य औरसेन इत्याद्यधरसो-
गर्भे गोदावरीतीरे जातः । इति वामने ६२
अध्यायः ॥ (अयम् रामवाक्येन सतुद्रमध्ये

सितुं वचम् । यथा, अध्यात्मरामायणे । ६ । ३ ।
८४—८६ ।

“ततोऽनवीत् रघुश्चिह्नं सागरो विनयान्वितः ।
नलः सितुं करोत्यस्मिन् जले मे विषयकर्मणः ॥
सुतो धीमान् समर्थोऽस्मिन् कार्ये लब्धवरी
हरिः ।”

कीर्तिं जानन्तु ते लोकाः सर्वलोकमलापहाम्
इत्युक्त्वा राघवं नत्वा ययौ विन्धुरदृष्टताम् ।
ततो रामस्तु सुयौवलज्जगाम्भ्यां समन्वितः ।
नलमाज्ञापयच्छीघ्रं वाचरैः सितुवन्धने ॥”
पितृदेवः । इति मेदिनी । वे, २७ । देव-
विशेषः । यथा,—

“देवदानवसंयोगोष्णातास्त्रीव्रपराक्रमाः ।
सैहिकाया इति ख्यातास्त्रयोदश महाबलाः ॥
वंशः श्लक्ष्ण बलवान् नलश्चेद तथा नलः ।
वातापित्तसुषुम्नश्चैव इत्यलः खलमस्तथा ॥
अङ्गको नरकश्चैव कालनाभस्तथैव च ।
सवमानस्तथा चैव सुरकल्पश्च वीर्यवान् ॥”

इति ब्रह्मपुराणे २ अध्यायः ॥

नलकं, स्त्री, (नल इव प्रतिष्ठतिः । “इवे प्रति-
ष्ठती ॥” ५ । ३ । ६६ । इति कर्ण ।) शाखास्थि ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । २६१ ॥ (यथा, सुश्रुते
निदानस्थाने १५ अध्याये ।

“तरुणास्थीनि नम्यन्ती भयन्ती नलकानि तु ॥”
नलकिनी, स्त्री, (नलकानि सन्तपस्याः । नलक +
इनिः । ङीप् ।) अङ्गा । इति हेमचन्द्रः । ३ ।
२७० ॥

नलकीलः, पुं, (नलवत् कीलो यत्र ।) जातुः ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । २७० ॥

नलकूबरः, पुं, कुबेरपुत्रः । इत्यमरः । ३ । १ ।
७३ ॥ (यथा, राजेन्द्रकर्मपुरे । ६६ ।

“विलोकनकथापि मे न नलकूबरे न स्मरे
किमनन्दन्तदुत्तरपि न दर्शनं प्रादये ।
अयं नयनगोचरं व्रजति चेदृष्टशासुत्सवः
समग्ररसकीर्तनो मधुपमाधवः प्याधवः ॥”

स भ्रात्रा मणिग्रीवेण सह शारङ्गी पीत्वा
केलासोपवने गङ्गायां स्त्रीचनेः क्रीडितवान् ।
असंभृतवस्त्रौ तौ दृष्ट्वा नारदः प्रशाप । तच्छा-
पिन तौ यमलार्जुनौ भूत्वा श्रीवृन्दायने आसतुः ।
ततो दामोदरेण शापनिर्मुक्तौ तं तुला खण्डं
जम्बतुः । इति श्रीभागवतीयदृशमस्कन्धः ॥

नलदं, स्त्री, (नलं द्यति अथखण्डयतीति । दो-
कः ।) पुष्करसः । उशीरम् । (यथा, किराते ।
५ । २५ ।

“इह सिन्धवश्च वरणावरणाः
करिणां मुदे सनलदानलदाः ॥”)

जटामांवी । इति मेदिनी । दे, ३३ । (अस्य
पर्यायो यथा, वेदकरब्रह्मलायाम् ।

“नलदं नन्दिनी पेवी मांवी लज्जजटा जटी ।
किरातिनी च अटिला लोमशा तु तपश्चिनी ॥”
नलं ददातीति । हा + आतोऽनुपैति कः ।) नल
दातरि, नि, ॥